

عنوان مقاله:

الگوی طراحی مرکز آموزشی و توانبخشی کودکان مبتلا به اوتیسم در استان البرز

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی یافته های نوین عمران معماری و صنعت ساختمان ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

هانیه جلالوند - دانشجوی کارشنای ارشد، گروه معماری، واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامی، کرج، ایران

سارا حمزه لو - استادیار، گروه معماری، واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامی، کرج، ایران

خلاصه مقاله:

اوتیسم یا درخود ماندگی، به مجموعه ای از اختلالات ذهنی و رفتاری گفته می شود که معمولا از سنین پایین بروز نموده و می تواند در درک محیط اطراف، کنترل هیجانات و برقراری روابط اجتماعی مشکلات جدی ایجاد نماید، ولی در ایران به دلیل عدم آشنایی با اوتیسم عمدتا مراکز آموزشی غیراستاندارد بوده و به هیچ وجه جوابگوی نیاز این کودکان نمی باشد. از این رو در این مقاله ضوابط طراحی، جزئیات پلان و پیشنهادات طراحی مرکز آموزشی-توانبخشی با ظرفیت 67 نفر در مقاطع پیش دبستانی، دبستان، متوسطه اول و متوسطه دوم، ارائه شده است. مخصوص این کودکان در استان البرز، معرفی می شود. روش تحقیق در این مقاله مبتنی بر مطالعات کتابخانه ای و مطالعات میدانی است و نتیجه حاصل از این پژوهش بیانگر این است که فضاهای آموزشی کودکان اوتیسم باید دارای پتانسیل های لازم بر پایه شناخت ویژگی های روحی، روانی و رشد آنها بوده و در طراحی این گونه مراکز ضمن رعایت اصول کلی طراحی مراکز آموزشی، معیارهای روان شناسی محیطی خاص کودکان اوتیستیک نیز باید رعایت شود. لذا، طراحی چنین مراکزی مستلزم آشنایی طراح با شرایط و مقتضیات خاص این کودکان می باشد.

کلمات کلیدی:

اوتیسم، الگوی طراحی، معماری، مرکز آموزشی و توان بخشی، روان شناسی محیطی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/863343>

